

ויטנאם קמבודיה דצמבר 2016

עופר שלום

שבוע לפני המפגש עם הקבוצה בתל אביב היינו בקשר איתך לבדיקת האפשרות שנגיע עצמאית להאנוי, הוצאת הויזה, והגעה למלון. ולחילופין חבירה עם הקבוצה בשדה התעופה בבנגקוק. שיחות הטלפון שקיימנו בנושא גלשו לשעות הלילה המאוחרות מחוץ לשעות העבודה המקובלות. התנצלתי על ההטרדה ואז אמרת לנו "מרגע זה אני המדריך שלכם" עוד בטרם התחיל הטיול הרגשנו והבנו שאנחנו בידיים טובות ונאמנות !

אז מה עשינו בטיול ?

העפלנו למרומי המקדשים, עלינו את כל המדרגות, שטנו בכל הנהרות, עברנו את כל הגשרים, רכבנו על פרידות, נסענו בריקשות, כרכרות, טוקטוקים, סירות וטסנו במטוסים. חצינו כבישים עמוסי אופנועים. השכמנו קום באמצע הלילה כדי לעמוד בלוח הזמנים ! וכמעט שכחתי עפנו לשמיים עם כדור פורח והתבקשנו לא לספר לחברים....

מה לא שאלנו אותך ?

באיזו שעה לקום בבוקר, מתי אוכלים ומתי לעשות פיפי. האם לקחת כובע מים ומטריה, ומה עם המזוודות, כמה זמן יש עד השירותים, לאן שטים היום, ומה עם השוק הצף. ?
עבר שבוע וכבר מתגעגעים לאנגקור ואט, לילדים שלנו אותנו וביקשו שנקנה בדולר, ל"מרכזי הקונגרסים", לחולצות הטי שירט המדליקות ואפילו לפירוק והרכבה המזוודות כל יום מחדש (מזל שאלדה היתה אחראית על הנושא...)

תודה עופר על טיול מקסים ומאלף. לא תמיד זכרנו מתי היינו בהוי אן או בהואה או בצ'או-דוק ואיזה מקדש ראינו ראשון ואיזה אחרון אבל לשיר את "ויטנאם הו צי מין" זכרנו בעל פה! ככה זה בגילנו המופלג לא זוכרים הכל (למעט יפית שהורידה לנו את הגיל הממוצע...)

האווירה בטיול היתה טובה, הרגשנו ביטחון ורוגע, לא כעסת ולא איבדת את הסבלנות תמיד דאגת לנו ובמיוחד לרוזלי... רצית שלכולם יהיה טוב ונעים. שלא יעקצו אותנו, לא יכייסו אותנו ולא ידרסו אותנו ולא נחליק על המדרכה לאחר הגשם וחס וחלילה שנאבד את הדרכון

יותר מכל רצית שנראה ונשמע הכל אבל הכל על הארצות והעמים האלה ושנלמד להעריך את יכולת ההשרדות הבלתי נתפסת שלהם. תודה לך שחלקת איתנו את האהבה שלך לארצות האלה והשארת בכולנו טעם של עוד למסעות וטיולים !!!

אלדה ושמוליק